

המרכז הבינתחומי הרצליה

תיק משמעת 47/2006

בעניין הסטודנט אלמוני (להלן: "הנילון")

22.10.06

החלטה

הנילון הינו סטודנט במרכז.¹ הוא הואשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 2(3), 2(6) ו-2(17) לתקנון המשמעת של המרכז, בעקבות הטענה כי בשלושה מבחני-כבוד שכתב, בעקבות אישור מיוחד שניתן לו בנסיבות שאיני יכול לפרט כאן, עשה שימוש נרחב בחומרי-עזר שונים, וזאת אף שהמדובר היה במבחנים בחומר סגור (דהיינו, כאלה שאסור בהם השימוש בחומר-עזר כלשהו).

במהלך הדיונים שהתקיימו בפני הופיעו נציגת הקובל גב' אורלי שקד, הנילון, וגב' גלית צבי מלשכת דיקן הסטודנטים.

כאמור, בעקבות נסיבות יוצאות-דופן וחריגות שאירעו לסטודנט, אישר דיקן הסטודנטים, ד"ר יצחק אורון, לנילון לערוך בחינות מסוימות כבחינות-כבוד. לגבי שלוש בחינות, שהיו בחינות בחומר סגור, התעורר חשד כי הנילון עשה שימוש במהלך כתיבת הבחינה בחומר-עזר אסור בשימוש. בעקבות החשד, שהתעורר בתחילה בעקבות בדיקת הבחינה בקורס אחד, נבדקו-מחדש שתי הבחינות בקורסים האחרים, ומהבדיקה עלה כי בשלוש הבחינות הללו עשה הנילון שימוש נרחב, תוך העתקה גורפת, בחומרי-עזר שונים.

בתכתובת שניהל הנילון עם הקובל, ד"ר עלי בוקשפן, לאחר גילוי החשדות, כמו גם בדיונים שנערכו בפני, הודה הנילון כי אמנם עשה שימוש בחומר-עזר אסור במהלך הבחינות הללו. על אף שבמכתבו לד"ר בוקשפן מיום 28.8.06 ציין הנילון כי הוא "לוקח את מלוא האחריות על העבירה", גולל הנילון את הנסיבות הקשות ויוצאות-הדופן, לדבריו, שהביאו אותו לכדי ביצוע המעשים הנ"ל. כאמור לעיל, איני יכול לחשוף כאן את הטיעונים ואת המסמכים שהביא הנילון בתמיכה לטיעוניו, אולם המסקנה החד-משמעית אליה הגעתי על סמך מכלול הראיות שבתיק הינה כי יש לראות את הסטודנט כאחראי באופן מלא לתוצאות מעשיו, וזאת במיוחד לאור העובדה שמדובר במעשה סדרתי של שלושה מקרי העתקה בהפרש זמן כולל של שבועיים. מדובר איפוא במעשי

¹ בגרסה הפומבית של פסק-הדין, מושמטים פרטים וחלקים רבים הנוגעים לא רק לזהות הנילון, לבית-הספר בו הוא לומד ולשנת לימודיו, אלא גם לנסיבות המיוחדות ויוצאות-הדופן שהביאו לאירועים נושא הקובלנה, לחלק מהטיעונים שהועלו בפניי, ולחלק מהנימוקים עליהם מושתתים הכרעת הדין וגזר-הדין, וזאת מתוך מטרה לנסות ולצמצם ככל שניתן בנסיבות העניין את הסתברות חשיפת זהותו של הנילון.

הונאה שנעשו מדעת ובכוונת מכוון, שאותם ואת השלכותיהם האפשריות יכול ואמור היה הנילון להבין לא רק בעת כתיבת שלוש הבחינות, אלא גם בפרקי הזמן שביניהן (אף שברור כי נסיבות-חיו הכלליות של הנילון באותה תקופה היו מורכבות וכרוכות בקשיים שאין להקל בהם ראש).

אשר על כן, אני מרשיע את הנילון בשלושה מעשים של הונאה בבחינה, לפי סעיף 2(3) לתקנון המשמעת.

בבואי לגזור את עונשו של הנילון, הרי שמחד קיימות נסיבות מקלות-לכאורה הנוגעות הן לעברו של הנילון והן לארועים הספציפיים שברקע הפרשה; אולם מאידך, דווקא בעקבות ארועים אלה, אישר ד"ר אורון לנילון "בצעד חריג ונדיר ביותר" (כעולה ממכתבו של דיקן הסטודנטים אלי בעניין) את מבחני-הכבוד. לדברי ד"ר אורון, בסעיפים 5-6 למכתבו: "מדובר במתן אמון מהדרגה הגבוהה ביותר... (...) מעל באמוני בצורה הקשה ביותר האפשרית. הוא ניצל מתן אימון מוחלט בו והשתמש בו להעתקה גורפת בשלושה מבחנים כפי שהודה בעצמו".

אכן, העתקה במבחני-כבוד, שנערכו **ביוזמת הנילון ולבקשתו**, ואושרו בצעד חריג ונדיר ביותר מבחינה אקדמית מתוך התחשבות דיקן הסטודנטים בנסיבותיו של הנילון, מהווה מעילה באמון מהדרגה החמורה ביותר, וכאשר היא נעשית באופן סדרתי – הדברים הינם בבחינת קל וחומר. מעשים כאלה שומטים את הקרקע תחת הערכים הבסיסיים ביותר עליהם מושתת המרכז הבינתחומי, ויש בהם גם משום פגיעה ממשית בסטודנטים האחרים במרכז השוקדים על לימודיהם בחריצות וביושר.

לעניין זה אעיר, כי בתקנון המרכז לשנת הלימודים תשס"ז (אשר נכנס לתוקף ביום 22.10.06 ועל כן אינו חל על העבירות נושא תיק זה) נוסף לתקנון סעיף 33 הקובע שורה של עונשי מינימום, ובס"ק 1 לסעיף זה נקבע כי העונש בגין העתקה במבחן-כבוד הינו הרחקה מלימודים במרכז לצמיתות. אף שכאמור הוראה זו אינה חלה ישירות על המקרה שבפנינו, יש בה כדי ללמד על מידת האמון החריגה הכרוכה במבחן-כבוד ועל החומרה הטמונה בהפרתה, כחלק מערכי היסוד של המרכז הבינתחומי. במקרה שבפנינו, המדובר הינו כאמור בביצוע סדרתי של שלוש עבירות כאלו, כאשר עריכת מבחני-הכבוד נעשתה ביוזמתו ולבקשתו של הנילון.

הנילון טען בפני כי הרחקתו מלימודים במרכז תשליך גם על אובדן פרנסתו, וגם כאן איני יכול לפרט את הנסיבות בהן מדובר. אומר רק, כי אין בטיעון זה כדי להצדיק מתן "חסינות" לנילון מהרחקה, אלא שבנסיבות העניין, דווקא ההיפך הוא הנכון.

צר לי על הנילון, ואני מאחל לו מקרב לב הצלחה וסיפוק בכל מעשיו בעתיד. אולם עליו לתת את הדין על העבירות שביצע כסטודנט במרכז הבינתחומי. מעשים אלה אינם מאפשרים לו להימנות עם שורותינו.

אשר על כן, אני מטיל על הנילון את העונשים הבאים:

1. פסילת הבחינות והקורסים נושא העבירות.

2. הרחקה לצמיתות מלימודים במרכז הבינתחומי.

לנילון מוקנית זכות לערער על החלטה זו לא יאוחר משלושים יום מיום מסירתה לידי.

המזכירות תפרסם החלטה זו ללא ציון שמו של הנילון.

ד"ר אמנון להבי, הממונה על המשמעת

The Interdisciplinary Center Herzliya

Disciplinary File 47/2006

In the Matter of Student A (hereinafter: "The Respondent")

October 22, 2006

Decision

The Respondent is a student at the Center.² In accordance with clauses 2(c), 2(f) and 2(q) of the Center's Disciplinary Code the Respondent has been accused, of deceiving on on three "honor exams" which he wrote, after receiving special permission to take the exams under the circumstances which I cannot detail herein, by using different materials to write his answers to the closed book exams (i.e. material is not permitted during closed book exams).

The Complainant's Representative Ms. Orly Shaked, the Respondent, Ms. Galit Zvi of the Dean of Student's Office appeared during the hearings held before me.

As stated, in light of the extraordinary and special circumstances of the Student, the Dean of Students, Dr. Yitzhak Oron, permitted the Respondent to take certain exams as "honor exams". As for the three exams, which were closed book exams, suspicion arose that during the exam the Respondent used prohibited material. As a result of suspicion which arose from checking the exam of one course the two exams of the other courses were also checked and apparently the results of rechecking the exams showed that the Respondent extensively used prohibited material by copying from different sources.

In the correspondence from the Respondent to the Complainant, Dr. Eli Bukspan, after suspicion arose, as well as during the hearings held before me, the Respondent indeed admitted to using the prohibited material during those exams. Although the Respondent in his letter to Dr. Bukspan of August 28, 2006 stated that "he takes full responsibility for the offense" the Respondent told about the extraordinary and difficult circumstances, which he claimed, caused him to commit the said acts. As stated above, I cannot reveal the claims and the documents which the Respondent brought to support his claims, but the unequivocal conclusion which I arrived at based on the evidence in this file is that the student should be held completely responsible for his actions, especially in light of the fact that this was a sequence of acts of three cases of copying within a total time span of two weeks. This is a case of deceit done knowledgeably and with intent, of which the Respondent could have and should have been aware and understood the possible implications and the Respondent should have understood not only when writing the answers to the exam but also during the time between the exams (though obviously the general circumstances of the Respondent's life during that period were complex and involved difficulties which shouldn't be belittled).

² In the public version of this judgment, details and many parts involving not only the Respondent's identity but also the school in which he studies, the year of his studies, was well as the special and unique circumstances leading to the events, some of the claims raised before me and some of the reasoning upon which the decision and judgment were based in this file have been omitted in order to try to reduce as much as possible the probability of exposing the identity of the Respondent, under the circumstances in this case.

Therefore I convict the Respondent of three counts of deceit on exams in accordance with clause 2(c) of the Disciplinary Code.

When deciding upon the punishment for the Respondent, on the one hand there are seemingly mitigating circumstances with reference to the Respondent's past and with respect to the specific circumstances of this case; on the other hand, actually because of these events Dr. Oron permitted the Respondent "under unusual and the most exceptional proceedings" (as arising from the Dean of Student's letter to me in this matter) to take the "honor exams". According to Dr. Oron, in paragraphs 5 and 6 of his letter: "this was a matter of placing trust of the highest degree... (...) betrayed my trust in the most difficult manner. He abused the absolute trust given to him and he used it to copy on three exams as he admitted himself.

Indeed, copying on "honor exams", **taken at the initiative of the Respondent and at his request** and approved through a most exceptional and extraordinary proceeding from the academic perspective, while the Dean of Students took under consideration the circumstances of the Respondent, constitutes a breach of trust of the most severe type, and when done in a sequential manner – all the more so. These types of acts destroy the foundation upon which the Interdisciplinary Center is based, and they actually harm other students at the Center who diligently study with assiduousness and honesty.

In this matter I would like to comment, that clause 3b was added to the Study Code of the 2006/7 school year (which took effect on October 22, 2006 and thus does not apply to the offenses committed in this file) which has set a number of minimum punishments, and subclause 1 of the clause determines that the punishment for copying on an honor exam is expulsion for eternity from studies at the Center. Though, as stated, this clause does not directly apply to the case before us, it does depict the degree of extraordinary trust given for honor exams and the severity involved in the breach of that trust, as part of the fundamental values of the Interdisciplinary Center. In the case before us, the incidents involved sequential committing of three of these offenses, while the honor exams were administered at the initiative and at the request of the Respondent.

The Respondent claimed that expelling him from studies at the Center would also have implications on loss of livelihood, and here I also cannot detail the circumstances under question. I will only note that this claim does not justify bestowing "immunity" to the Respondent from expulsion, rather under the circumstances the opposite is true.

I am sorry for the Respondent, and I do wish him success and satisfaction from his endeavors in the future. However, he must pay for the offenses that he committed as a student at the Interdisciplinary Center. These actions do not allow him to be a part of our student body.

Therefore, I impose the following punishment on the Respondent;

1. Disqualification of the exams and the courses which are the subject of the offenses.
2. Expulsion for eternity from studies at the Interdisciplinary Center.

The Respondent is entitled to appeal this decision within 30 days of receiving it.

The Secretariat shall publicize this decision without naming the Respondent.

Dr. Amnon Lehavi, In Charge of Discipline